

úřadu evidenčního a na dosavadní značce nenastala změna vůbec žádná. Vyrozumělo-li přes to policejní ředitelství v Mor. Ostravě stěžující si těžířstvo, že se mu pro vůz, který koupilo od Heleny H., přiděluje značka P VIII 408, nelze se zřetelem na to, co bylo uvedeno, spatřovati v tomto aktu než vyrozumění evidenčního úřadu, že změnu nastalou v osobě držitele vozidla opravil ve svém úředním rejstříku. Takové vyrozumění o opravě evidenčního rejstříku nelze však ztotožňovati s přidělem nové evidenční značky, který podle pol. 57 sazby B vl. nař. č. 254/26 podléhá dávce za úřední úkony ve věcech správních. Opačné stanovisko úřadu odporuje zákonu.

Č. 8812.

Policejní věci: * Za vyhotovení o značce automobilu podle § 52 min. nař. č. 81/1910 ř. z. sluší pokládati i úřední pečeti opatřený záznam evidenčního úřadu na certifikátu o schválení typu, potvrzující, že značka byla přidělena.

(Nález ze dne 13. října 1930 č. 6968/29.)

V ě c: Max R. v M. proti zemské správě politické v Praze o přešupek předpisů o automobilech.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nálezem policejního ředitelství v Liberci z 8. května 1928 byl st-l uznán vinným přestupkem § 52 min. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z., jehož se dopustil tím, že řidič jeho automobilu neměl u sebe při jízdě Libercem dne 10. dubna 1918 úředního dokladu o přidělení značky, a byl odsouzen k pokutě 50 Kč, v případě nedobytnosti k vězení na dobu 60 hodin. Nař. rozhodnutím byl tento trestní nález potvrzen s odůvodněním, že skutková podstata přestupku jest seznáním strážce zjištěna.

Uvažuje o stížnosti, podané na toto rozhodnutí, zabýval se nss nejprve námitkou vytýkající, že skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu není dána proto, že řidič jeho automobilu měl u sebe v kritické době vyhotovení o značce, jak je má na mysli § 52 min. nař. č. 81/1910 ř. z., neboť se vykázal certifikátem o schválení typu, na kterém byla úřední poznámka osp-é ve F. o přidělení značky.

Uvedenou námitkou hájil se st-l nejen v řízení před policejním ředitelstvím v Liberci, ale i v rekursu podaném proti trestnímu nálezu, vydanému tímto úřadem, tvrdě, že jeho řidič se při revisi vykázal certifikátem o schválení typu, na jehož zadní straně byl úřední pečeti opatřený záznam osp-é ve F. z 5. listopadu 1926, který obsahoval úřední přiděl značky, a že mimo tento záznam nebylo jiné vyhotovení o značce jmenovanou osp-ou st-li doručeno. Rozhoduje o tomto rekursu, měl žal. úřad před sebou nejen zmíněné tvrzení st-lovo, ale i výpověď policejního strážníka, že řidič st-lova automobilu se vykázal typovým vysvědčením s poznámkou »značka ... přidělena«, a zprávu osp-é ve F. z 2. května 1928, podle které bylo st-li pro jeho automobil vydáno písemné

vyhotovení značky. Jestliže za tohoto stavu věci žal. úřad st-lův rekurs zamítl s odůvodněním, že skutková podstata přestupku § 52 min. nař. č. 81/1910 ř. z. jest zjištěna seznáním strážce, postavil se zřejmě na stanovisko, že § 52 cit. min. nař., předpisujícím mimo jiné, aby řidič automobilu měl za jízdy stále s sebou také »vyhotovení o značce«, není vyhověno tehdy, když potvrzení o přidělu značky jest obsaženo na certifikátu o schváleném typu, nýbrž že předpis ten vyžaduje nezbytně, aby řidič automobilu se vykázal »vyhotovením o značce«, vydaným na zvláštní listině, oddělené od ostatních průkazů cit. normou předepsaných.

Nss neuznal toto stanovisko žal. úřadu správným.

§ 52 min. nař. č. 81/1910 ř. z. ukládá ovšem řidiči jízdného silo-stroje, aby měl za jízdy stále s sebou úřední certifikát o schválení svého vozidla nebo typu, svůj vůdčí list a vyhotovení o značce, avšak ze znění toho nelze ještě nevyhnutelně usuzovati, že by »vyhotovení o značce« musilo býti obsaženo na listině oddělené od certifikátu o schválení vozidla nebo typu. Naopak lze usuzovati z § 31 cit. min. nař., že spornému předpisu § 52 jest plně vyhověno tím, že řidič se vykáže certifikátem o schválení svého vozidla nebo typu, na kterém jest přiděl značky vozidla úředně potvrzen, neboť se tu ukládá evidenčnímu úřadu (okr. úřadu polit., případně státnímu úřadu policejnímu), aby vydal držitelům vozidla, kteří žádali za značku, tuto značku v písemném vyhotovení, úřední pečeti opatřeném, a vyhotovení toto zapsal na certifikátech nebo potvrzeních vydaných podle § 18 nebo 19, t. j. na certifikátech o schválení typu nebo vozidla, a takovéto úřední potvrzení obsažené na certifikátu o schválení typu nebo vozidla je zajisté úředním dokladem o tom, že poznávací značka byla přidělena, tedy i vyhotovením o značce ve smyslu § 52 cit. min. nař.

Jak bylo uvedeno, vykázal se řidič st-lova automobilu v kritické době certifikátem o schválení typu, na němž byl úřední pečeti opatřený záznam osp-é ve F., potvrzující, že značka... byla st-li přidělena. Jestliže žal. úřad toto úřední potvrzení neuznal za vyhotovení o značce podle § 52 min. nař. č. 81/1910 ř. z., vyložil podle toho, co bylo uvedeno shora, zákon nesprávně.

Č. 8813.

Učitelstvo (Slovensko): I. * Ode dne účinnosti zák. č. 104/26 platí »platová ustanovení« tohoto zákona také stran odpovídných požitků učitelů církevních škol ludových na Slov. (§ 1, odst. 2 cit. zák.). — II. * Není věcí státu, aby ze svých prostředků hradil náklad způsobený upravením pense učitele církevní školy ludové na Slov. podle platových ustanovení zák. č. 104/26 (§ 1 odst. 2 a § 45 cit. zák.).

(Nález ze dne 13. října 1930 č. 3593.)

V ě c: Adolf G. v T. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o aktivní a pensijní požitky.